

2000. évi XLVII. Törvény az ipari üzemekben biztosított heti pihenőnapról szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1921. évi 3. ülészakán elfogadott 14. számú Egyezmény kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés az ipari üzemekben biztosított heti pihenőnapról szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1921. évi 3. ülészakán elfogadott Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (A Magyar Népköztársaság megerősítő okiratának letétbe helyezése a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál 1956. június hó 8. napján megtörtént. Magyarországra nézve az Egyezmény 1956. június hó 8. napján hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

"14. számú Egyezmény az ipari üzemekben biztosított heti pihenőnapról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1921. október 25-én harmadik ülészakára ült össze, és

miután úgy határozott, hogy elfogad az ipari üzemekben biztosítandó heti pihenőnapra vonatkozó különböző javaslatokat, amely kérdés az ülészak napirendjének hetedik bekezdéseként szerepelt, és

miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely "a heti pihenőnapról (ipar) szóló 1921. évi Egyezmény" néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. Cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából "ipari üzemnek" kell tekinteni:

(a) a bányákat, kőbányákat, és a föld ásványkincseinek kitermelésére szolgáló egyéb vállalatokat;

(b) azokat a vállalatokat, amelyekben termékeket készítenek, átalakítanak, tisztítanak, javítanak, díszítenek, dolgoznak fel, eladásra tesznek alkalmassá, lebontanak vagy megsemmisítenek, továbbá az olyan vállalatokat, amelyekben anyagokat alakítanak át; beleértve a hajóépítő vállalatokat, valamint az elektromos áram vagy bármilyen más hajtóerő előállítását, átalakítását és továbbítását;

(c) mindennemű épületek és építmények, továbbá vasutak, közúti vasutak, kikötők, dokkok, kőgátak, csatornák, behajózási víziutak, utak, alagutak, hidak, völgyhidak, gyűjtőcsatornák, közönséges levezetőcsatornák, kutak, távbeszélő és távíró-

berendezések, villanyművek, gázművek és vízművek építését, újraépítését, karbantartását, tatarozását, átalakítását vagy lebontását, és más építési munkákat, valamint az ilyen munka, vagy szerkezet elkészítésére történő előkészületet, vagy elkészítéséhez szükséges alapozó munkálatokat;

(d) személyek és áruk szállítását úton, vasúton vagy belhajózási víziutakon, ideértve az áruknak kikötőkben, rakpartokon, lerakodóhelyeken és raktárakban való kezelését, kivéve a kézi erővel történő szállítást.

2. A fenti meghatározás a munkaórák számát az ipari üzemekben napi nyolc órára, illetve heti negyvennyolc órára korlátozó Washingtoni Egyezményben az egyes országok esetében megállapított különleges kivételek fenntartásával érvényes, amennyiben ezek a kivételek a jelen Egyezményre alkalmazhatók.

3. A fenti felsoroláson túlmenően szükség esetén minden tagállam megállapíthatja a határvonalat egyrészt az ipar, másrészt a kereskedelem és a mezőgazdaság között.

2. Cikk

1. Az állami vagy magántulajdonban levő ipari üzemekben, valamint azok melléküzemeiben foglalkoztatott teljes személyzetnek, a következő cikkekben foglalt kivételek fenntartásával, minden hétnapos időszak folyamán legalább huszonnégyórás megszakítás nélküli pihenőt kell élveznie.

2. Ezt a pihenőt minden üzem teljes személyzetének lehetőleg ugyanabban az időben kell biztosítani.

3. A pihenőnap lehetőség szerint essék egybe a hagyományos vagy az ország, illetve a vidék szokásaiban már e célra kialakult napokkal.

3. Cikk

Minden tagállam kizárhatja a 2. Cikk rendelkezéseinek alkalmazását az olyan üzemekben foglalkoztatott személyekre nézve, amelyekben csak ugyanannak a családnak a tagjai dolgoznak.

4. Cikk

1. Valamennyi méltányolható gazdasági és emberiességi szempont messzemenő figyelembevételével, valamint az illetékes munkaadói és munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultáció után, ahol ilyen szervezetek léteznek, minden tagállam teljes vagy részleges kivételeket engedélyezhet a 2. Cikk rendelkezései alól (ideértve a pihenőnap felfüggesztését és lerövidítését is).

2. Nincs szükség az említett szervezetekkel történő konzultáció lefolytatására olyan kivételek esetén, amelyeket a hatályban lévő jogszabályok már biztosítanak.

5. Cikk

Minden tagállam köteles a lehetőség szerint olyan rendelkezéseket hozni, amelyek a 4. Cikk alapján felfüggesztett vagy a lerövidített pihenőnapok pótlására más pihenőidőt biztosítanak, kivéve, ha arról megállapodások vagy helyi szokások rendelkeznek.

6. Cikk

1. Minden tagállam foglalja jegyzékbe a jelen Egyezmény 3. és 4. Cikke alapján engedélyezett kivételeket és juttassa el azt a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalhoz, azon túl minden tagállam kétévenként közölje mindazokat a módosításokat, amelyeket a szóban forgó jegyzékben alkalmazott.

2. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal erről a kérdésről jelentést tesz a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciájának.

7. Cikk

A jelen Egyezményben foglalt rendelkezések végrehajtásának megkönnyítése érdekében minden munkáltatót, igazgatót vagy ügyvezetőt kötelezni kell, hogy

(a) az üzemben vagy bármilyen más alkalmas helyen feltűnő módon elhelyezett hirdetmény útján vagy a Kormány által jóváhagyott bármilyen más módon hozza tudomásra a kollektív pihenőnapokat és órákat abban az esetben, ha a heti pihenőidő a teljes személyzet számára egyidejűleg kerül kiadásra;

(b) ha a teljes személyzet részére a heti pihenőidő kiadása egyidejűleg nem biztosított, az ország törvényeinek, vagy az illetékes hatóság rendeletének megfelelően összeállított jegyzékben sorolja fel, és értesítse azokat a munkásokat vagy alkalmazottakat, akikre a heti pihenőnap szempontjából különleges szabályok vonatkoznak, és ismertesse ezeket a különleges szabályokat.

8. Cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

9. Cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

10. Cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

11. Cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy az Egyezmény 1-7. Cikkeinek rendelkezéseit legkésőbb 1924. január 1-jéig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

12. Cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. Cikkének rendelkezéseivel.

13. Cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

14. Cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

15. Cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek. "

3. § E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1956. június hó 8. napjától kell alkalmazni.